

Ř

řácký	pořádný, velký
řad	nádobí ("kuchyňský řad")
řád	hospodářské náčiní, nářadí (pluh, kolečko, brány, kromě vozu)
řadem	po pořádku
řádka	záhonek, políčko
řádník	svatebčan, který se podílí na úhradě kořalky
řadú	po řadě, postupně
řasa	květ lísky; 2. klas ovesný
řebřík	žebřík
řeci	řka, prý, takřka; 2. pravíc, říkajíc
řeci, řeku (Vs)	jářku (na Brumovsku jen "jářku")
řeč	hovor, rozmluva, řeč, pomluva ve významech: "býl sem s ním v řeči" - mluvil jsem s ním, "měli sme vás v řeči" - mluvili jsme o vás, pomlouvali jsme vás, "nadělál si řeči" - důvodů k pomlouvám, "přijdi na kúsek řeči" - popovídat si
řeča	mluvka, žvanil
řečiska	pole u řeky
řečisko	řečiště (záplavová oblast porostlá travou)
řečnit'	mluvit, hovořit
řečnovat'	mluvit, hovořit, vyprávět, povídat; 2. pronášet proslov, kázat
řečný	hovorný
ředekva	ředkev
řehnit' sa	řehtat se, smát se (hlasitě)
řehónit' sa	smát se
řehot, -tání	smích
řehotat' (sa)	řehtat; 2. smát se
řehúňat' sa	chechtat se, smát se (velmi hlasitě)
řehúzňat' sa	chechtat se, řehtat se
řehýňat' sa	smát se na plnou hubu
řeklý	řečený
řekňaci	tak říkajíc
řeku	jářku, povídá se, že (též "řeci")
řemeň	řemen
řemení	část koňského postroje (součásti: "podpínka, zvršina, spínka, poboček, postraněk, s'áhle, opraty, zubno")
řemení	řemen
řepíček	řepík lékařský
řepka	konec ocasu dobytčího
řepoví, -vina	řepné listí (oloupané)
řeřavý	žhavý
řeřucha	řeřicha
řešétko	husté sítko k prosévání krupice
řetaz	řetěz (části: "ohnívko, kaniferka, kotuľka")
řetázek, -zka	řetízek

řeza ž	výprask, nářez (<i>Dostaneš řezu.</i>)
řezáč	zákazník na pile
řezák	nůž, jehož ostří je pevně vsazeno do rukojeti
řezání	kastrace beránka
řezat'	řezat, 2. sekát (prutem nebo šavlí); 3. kleštit zvířata chovaná na žír; 4. bít, trestat; 5. řízně hrát; 6. mluvit německy
řeziny	piliny
řezivo	náčiní potřebné k řezání a tesání
řezúgat'	řezat skřípavou pilou
řežucha	viz "řeřucha"
říček (Z)	zítřek
říčet', -čat'	téci, zurčet
říčica	síto různé hustoty na "cúdění" vymláčeného obilí (<i>dily: "lub, pláténko/síto, vrkoč, zešívka"</i>)
říčica ohrabeční	viz "ohrabečnica"
říčičář	výrobce sít a "říčic"
říční	bečevný
říčný	vydrážděný (pohlavně)
řidina	zředěné pivo nebo víno
řika	říčka
říkání	modlení
říkat'	číst (<i>Co to říčete?</i>); 2. modlit se
řimbaba	léčivá bylina (třezalka ?)
řisa	jehněda (květenství olše, lísky, břízy, osiky)
řísná sukňa	sukně řasená, skládaná, široká
řísný	řasený, skládaný, nařasený
řit'	spodní část snopu; 2. zadnice (celá)
řítí	spodky snopů
řitka	prdýlka
řitnice (F)	jelito
řító	postranní části "posadu"
říz	ostří; 2. říznutí ("jedným řízem" - najednou); 3. ostrost
řížňa	místnost v níž se řeže řezanka
říznút'	udeřit
řkúci (Z)	zlý, špatný (<i>My nejsme ludé řkúci - tj. schopní uřknout.</i>)
řmení (Vs)	rmen
řměť	viz "hřměť"
řóchanec	prásknutí bičem, šleh, prd
řóchat'	bouchat, střílet, práskat
řúcat' sa	hnát se, řítit se
řúcavý	řvavý, hlasitý; 2. uřícený
řúcnút'	zařvat
řujná zima	tuhá, krutá zima
řujnosť	bujnost
řujný	tuhý ("řujná zima")
řújný	v říji, bujný
řup, -oň	křupan; 2. sedlák (<i>pejor.</i>)

řútit'	pohrýzt (od housenek)
řvat'	křičet, povykovat; 2. plakat (usedavě a hlasitě)
řvava	vřava, řev, nářek, křik, povyk
řvút	řvoun